

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datirat z dnevom naslednje nedelje.

Naročna velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost postnine. Naročino je platiči naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodoši in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvezec.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri vekratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 12.

V Ptiju v nedeljo dne 22. marca 1908.

IX. letnik.

Nekaj zgodovinskih spominov.

"Vladar je prvi služabnik države" ...
Jožef II.

V četrtek smo praznovali dan sv. Jožefa. Spominjali smo se ob tej priliki plodonošnega življenja velikega ljudskega cesarja, katerega sliko nosi naš list na čelu ...

Ravno zdaj se bije v mili naši domovini odločilni boj za kmetski vpliv. Kakor da bi se kmetski stan dramil iz stoletnega spanja, da dosegne svoje pravice, — kakor da bi se kmetske dečete zopet zbirale pod zastavo „stare pravde“, — tako divja po Avstriji vihar razburjenosti in nezadovoljnosti ... Danes nimamo nikogar, ki bi kmetu do pravice pripomogel, — danes je kmet sam ... Začasa ljudskega cesarja Jožefa II. pa je stopil sam presvitil vladar k plugu in počastil s tem kmetsko delo. Hotel je s tem malim in vendar nesmrtnim dejanjem dokazati, da je kmet temelj vsemu življenu. In Jožef II. ni bil mož, ki bi samo obljuboval. Z delom je hotel vstvariti kmetu boljšo bodočnost. Medtem ko je francoski kralj Ludvik samostano zaklical „L'etat c'est moi!“ („Država sem jaz!“), — dejal je ljubeči Jožef II.: „Vladar je prvi služabnik države“ ... Kot služabnik države, kot delavec ljudstva je nastopal Jožef II. Vkljub temu, da so mu posvetni in duhovniški velikaži strastno nasprotovali, je odpravil tlako ter pripravil odstranjanje robota, desetaka in drugih doklad. Z jekleno svojo voljo je Jožef II. dosegel, da so se tudi plemenitaži in duhovniki občačili, medtem ko so prejele kmetu davke plačevali ... Že ta dva čina napravita cesarja Jožefa nesmrtnega v spominu ljudstva. Zaradi teh činov pa ga seveda klerikalni duhovniki še danes sovražijo. V srcu naroda pa se blišči spomin na kmetskega cesarja vedno ednako ...

* * *

Desetletja in desetletja so minula. Razmerno mlad še se je položil Jožef II. v gomilo svojih očetov. In malo tistega je ostalo, kar je za kmete storil. V teku let se je zopet vdomačilo izsesanje kmetskega stanu, izkorisčanje ljudstva, — dokler ni prišlo viharno leto 1848, o katerem je zapel nemški pesnik Herwegh:

Wir haben lang genug geliebt,
wir wollen endlich hassen ...
Reisst die Kreuze aus der Erden,
alle sollen Schwerter werden ...

V znanimenju ljudske ustaje je stalo to viharno leto. Zatiranje ministra Metternicha je prikelo do vrhunca in nemški študentje ter nemški meščani so ostali ter priborili s svojo krvjo avstrijskim narodom svobodo ...

Kmetom je prineslo leto 1848 osebno prostost in jih je osvobodilo od vseh zemljiskogospodskih bremen. Kmet in meščan sta korakala skupaj in premagala nasprotnike. Ti nasprotniki so bili v prvi vrsti fevdalni plemenitaži, ki so se krčevito svojih predpravic držali. Duhovništvo pa je stalo takrat popolnoma na strani plemenitaže in je blago-

slovio vsako nasilje policijske države, — ljudstvu pa je pridigovalo post in mu obljubovalo za izsavanje nebesko krono ... Kmetje pa niso takrat svoj tilnik pripognili. Labudski škof n. pr., ki je bil kmetsom nasproten in je imel svoj sedež v sv. Andreju, je moral bežati pred kmetsko nevoljo in se je preselil l. 1848 v Maribor ...

Ta teden je bilo 60 let, odkar so pokale puške in so se valjala ljudska trupla v svoji krv ... Velika je bila žrtev, ali lepa je bila ljudska zmaga!

In danes? Plemenitaži imajo še vedno predpravice, duhovniki se potegujejo še vedno za politično nadvlado, kmet pa je še vedno — zadnji ...

Spominjajmo se Jožefovih misli, spominjajmo se ljudske krv l. 1848, — da dobimo nove moći za nove boje ... Združujmo se pod zeleno zastavo naše ljube grude in ne odnehajmo preje, dokler ne dosežemo svojih pravic ...

Kmetje, vklip! ...

Politični pregled.

Državni zbor se bode sklical menda šele po Velikinoči, kjer se vlečejo razprave v proračunskega odseku. V vladnih krogih se govorji, da stopi zbornica 24. ali 26. t. m. skupaj. Ob koncu marca bode baje tudi nekaj deželnih zborov sklicanih. Gotovega se še nič ne ve.

Vojaska vprašanja. Vlada hoče državni zbornici, takoj ko stopi skupaj, več načrtov postav predložiti. V prvi vrsti se bode zahtevalo rešitev postave glede stanja vojaških novincev. Deželno brambo se hoče povisiti za 5.000 mož, katere se rabi za nove artiljerijske in planinske oddelke. Baje se namerava tudi čas orožnih vaj pri deželnih brambi za 1 teden skrajšati. Na vsak način se bode razpravljalo o zvišanju oficirskih in vojaških plač. Upamo, da bode državna zbornica tudi 2 letno vojaško službo uvedla in proti tripičenju vojakov odločno nastopila.

Proti uvozu živine iz Srbije, ki je za našo živinorejo naravnost usodepolne nevarnosti, so se izjavile že razne kmetijske korporacije. Na shodu v Komotavi je dejal kmetski vodja pl. Hohenblum: „Kjer se gre za eksistenco kmeta in njegove družine, tam mora kmet s kmetsom držati; v drugih vprašanjih naj se prepriroj. Narod beračev nima bodočnosti. Naše kmetijstvo postaja za konkurenco nezmožno vseled zgradb železnic in kanalov. Politika trgovinskih pogodb je eminentno oškodovanje kmetijstva in se moramo proti njej razostreje bititi. Kmetski poslanci naj bi vlcili najnajostni predlog proti trgovski pogodbi s Srbijo“. Tako Hohenblum! Tudi ogrski kmetje so sklenili, delovati z vsemi močmi proti odprtju mej za uvoz srbske živine. Da bi le klerikalci kmeta zopet ne prodali ...

Kmetje v boju proti izkorisčanju. V severnočeških deželah se pečajo kmetje, v veliki meri z nasadom sladkorne repe (pesé). Cukreni baroni pa so se tekom let zvezali in potisnili ceno repe globoko. Končno je kmetom počila potrežljivost. Kmetske organizacije so zdaj sklenile, da letos sploh repe ne sadijo. To bode na vsak

način hudi udarec za plemenitažke odevne, ki hočejo poljedelske pridelke zastonj, sladkor pa prodajajo po vedno višji ceni.

Žitna žetev Avstrije l. 1907. Preteklo leto se je obsegalo skupno 6 1/2 milijonev hektarjev z žitjem. Pridelalo se je:

Ime:	Nasadni prostor	Žetev
	hektarji:	hektolitri:
pšenica	1,174.056	18,422.294
rž	1,853.029	30,821.567
ječmen	1,164.632	26,163.999
oves	1,935.345	52,244.826
koruza	350.588	5,735.206
skupno		6,477.650
		133,387.892

Pridelalo se je torej skupno čez 133 milijonev hektolitrov, kar je približno 82 milijonev centov.

Kmetijske delavske hiše. Na Ogrskem se bode v kratkem sprejela postava glede zgradbe 10 000 stanovalnih hiš za kmetijske delavce. Zgradile bodo hiše mesta in občine, obresti građbenega kapitala pa bode država plačala. Posamezni delavci bodo plačevali letno 60 do 80 K in bodejo hiše v 25 letih njih lastnina. Pač pametna misel, da se obdrži posle na grudi! Ko bi le tudi na Avstrijskem pričeli na take uvedbe mislit.

Madžaronska „kultura“. Popraskaj Madžarona in videl bodeš divjaka“, — tako bi se dalo spremeniti znani pregovor. Vse misli madžarske politike se zicalijo v krvavem nasilju, s katerim se zasleduje druge na Ogrskem živeče narodnosti. To dejstvo nam dokazuje iz novega krvave sodbe v Rozahagy. Stvar je sledča: V slovaški vasi Černova bi se imela cerkev blagosloviti. Cerkevna oblast pa je hotela to z drugim, ne z domaćim duhovnikom storiti. Temu so se kmetje uprlj. Kakor po navadi so orožniki seveda streljali in cela vrsta mrljčev in težko ranjenih, med njimi več žensk in otrok, je ležalo v svoji krv. Ko bi oblast le hotela, bi preprečila ta krvavi dogodek. Ali šlo se je ravno za — Slovake in zato je pokazala madžarska oblast pušč. Dobro, mislio bi se, da bode vsaj to kmetovo krvijo dovolj. Ali ne! Oblast je dvignila skoraj proti celi vasi obtožbo. Te dni se je zgodiла obsooba. Skupno je bilo 41 oseb (!) na več let ječe obsojenih. Neka kmetica je dobila 3 leta ječe, več kmetov po dve leti ječe in 3 leta zapora itd. Človeku zastane sapa, ko čita to sodbo. Najprve se vboge ljudi poneumi, potem se jih hujška in spravi v vznemirjenost, končno se jih postreli ali pa vrže v ječo ... In to v letu 1908! Madžaronska „kultura“ je podobna oni afričanskih rabeljskih poglavarjev divjih narodov ...

Demonstracija v Budimpešti so se zgodile ob priliki praznovanja obletnice l. 1848. Delavci so viharno za splošno in ednako volilno pravico demonstrirali. Napadli so lokal Košutovega kluba in pobili vse šipe. Prišlo je do hudi spopadov s policijo, na katero so delavci tudi streljali. Čez 50 oseb je zaprtih.

Hrvatski sabor — ododen. Novi ban se je presneto zmotil. Misil je, da bode pri volitvah zmagal, ali propadel je popolnoma. 14. t. m. je bil sabor sklican. Prišlo je do viharnih do-

godkov, v katerih so poslanci vpili: Abcug ban! Doli s Madžaroni! Proč z Ogrsko! Potem se je prečitalo kraljevo pismo, v katerem se naznana, da je zasedanje sabora odgodeno.

„Kjer zapusti kmetsko ljudstvo svojo staro nošo, tam pričenja njegov pogin. Noša je prva trdnjava. Za njo propade pologoma vera, ljubezen do domovine, do družine. Kmet postane najprve na zunanje, potem pa tudi v notranjem to, kar imenujemo „proletarca“. Kadar je pa to, potem je vse izgubljeno, potem so vsi stanovi v nevarnosti. Gorje nam, ako se kmetsko ljudstvo „modernizira“, pomesti, proletarizira . . .“

H. Hansjakob.

Dopisi.

Iz Leskovca. Po dolgem zimskem spanju smo se tudi mi prebudili, ter Ti, dragi nam „Štajerc“ hočemo zadnje novice opisati. Naš dobro znani fajmošter, njegova, po njegovem okusu lepa Mica, kakor tudi tačka še vedno kraljuje na Leskovcu. No poglejmo si toraj malo to kraljevanje! Najprej Te, fajmošter, vprašamo: kje si pa vzel tarifo zaradi krsta nezakonskih otrok? zakaj pa zahtevaš od nezakonskega otroka K 4 — ? ali je morebiti ta krst več vreden nego zakonski? Kristus je rekel, ko je ustanovil sakrament sv. krsta, svojim apostolom: „Idite po svetu in jih krščujte v imenu očeta in sina in sv. duha“ — od onih kronic pa nič ni omenil, katere Ti zahtevaš. One botre toraj, ktere take otroke h krstu nosite, opozarjam, da ne smete več plačati kakor samo K 1 — , in ako Kralj s tem ni zadovoljen, ter ako noče krstiti, nesite otroka dalje v drugo faro kjer so pravi namestniki božji, kteri izvršujejo bolj redno dolžnosti svojega poklica. Da je naš fajmošter res prebrisan glavica, se vidi na tem; sicer pa ne vemo če ni tega njegova debela Mica uganila, ki je še bolj modre glavice, ko Kralj; sedaj si hodijo namreč fantje in dekleta po spovedne listke, in morejo medtem košice luščiti. Kaj pa misliš, kaj nima naša mladina doma nič dela? ali ni dosti, da Ti da vsaki en groš? Tvoje košice pa ne spadajo k postni spovedi, zapomni si to! Ako pa ne, pa lahko vse postne listke, ki so že itak 5 let stari, sam imaš in pa Tvoja Mica, ktera je tudi zelo spovedi potrebna. Sedaj pa hodimo dalje in si oglejmo malo cerkveni hram ali po našem povedano štok, kjer je na vsakem oglu popravila potreben, pa saj lahko, kako naš fajmošter skribi za njega. V jeseni je nagnal c. kr. finančno stražo, ktera je plačevala okroglo K 300 — najemnine, s ktero se je itak lahko celi hram popravljal. Ko je bil tedaj hram prazen, je prosila naša naprednjakinja, gospa Blodnik tukajšna gostilničarka, fajmošter, naj ji da spodne prostore v najem, da si lahko tam svoj obrt nadaljuje; seveda ji je tudi obljubil; ko je prišel čas, da bi se preselila si je Kralj premislil, tako, da je bila potem dotočnica primorana tožiti, tudi pri sodniji je zmagala, ker še si pa vedno močni Kralj ni dal miru, poklical je komisijo, ktera je prostore spoznala nesposobne za gostilno in po takem je ostal naš štok prazen. Najemnino bota pa gotovo zdaj plačevala Kraljev in pa njegovo kaplanče ktero Vam, dragi bralci, hočemo malo opisati. Ono je kod bud sovražnik „Štajerca“ bil tudi bud nasprotnik proti gospoj Blodnik, še celo na priznici se je predznil izraziti, da vsi občinski predstojniki morejo protestirati, da se ja krčma ne dobija štok. Celo je izustil besede: „Štajerčiansko gnezdo ne spada v cerkveni hram“. Veš ubogo revče, kaj bi Ti mi svetovali, — nauči se rajši poštene pridige, da ne boš tako pridigal kakor da bi se Ti kučalo na priznici, dostikrat pa ko mačeka imaš celo pridigo izpustiš. Kaj pa je bilo na Božični dan, da še pozne maše nisi imel in si rekel, da te trga pri arcu? maček, maček Ti je praskal po možganah, ker si se ga prej zvečer preveč navleknel. Oglejmo si še sedaj, kako ta zgnani gospodek spoved opravlja: Dotična oseba, ktera pride po spoved, mora čakati po 2 ur, včasih tudi dalj časa, predno se to kaplanče spravi s sv. popotnico na pot, seveda ne pretrezen. Omeniti še tudi moramo ono zanimivo spoved od

Ciglarja, kako se je vračal domov, ker seveda že z doma ni šel trezen, potem še ga je naskal pri Ciglarju in nazadnje še je obiskal eno drugo klet, iz ktere so ga že mogli nesti; nazaj grede se je zvrnil parkrat v grabo z svojim voditeljem vred in na Leskovc prišedši zgledal je kakor kak stari obroč: glavo je imel pri nogah, poln blata, sploh ni bila človeška podoba. Res lep vzgled za katoliškega duhovnika! Vprašamo še Te tudi, kdo bode tiste maše odslužil, ktere oznanis in mesto, da bi šel maševat, se z mačkom po postelji bojuješ? Imeli smo že dosti kaplanov, pa takih neumnosti še nobeden ni uganjal, kakor Ti. Kaj je pa s šolo? Kakor se nam vidi, bomo mogli prosiš premil. kneza in škofa, da nam da za šolo drugega kateheta, ker se Ti itak nič ne brigaš za njo. Skrbi toraj, fante, rajši za svojo službo in potem se le za druge reči; ako ne, bomo Ti drugo odigrali. Sedaj si pa malo oglejmo našega mežnarja in pa tukajšnega kramarja Jožeka. Mežnar in organist, seveda, ker mu menda njegova cerkvena služba prevelo znaša, je prevzel še službo komijja pri Jožeki; po maši napravi kar kratke preludije, potem pa hitro odkuri v kšeft. Mežnarče, mi bi Ti pač svetovali, da bi se raje držal svoje službe, ter da bi našega kaplana in pa njegovega mačka ob pravem času zbulil. Jožeku pa itak ni dosta za kšeft, pač pa se njemu sveti faroška debela Mica, ktera dostikrat, ko fajmoštra ni doma, k njemu v kšeft bezzi. Pazi toraj, Kralj, da Ti Tvoj konkurent kake nepriliki ne napravi. Da ne pozabimo, moramo tudi omeniti, da se je tukaj v zadnjem času nastanila fotografinja deviška Fanika, ktera hoče vse neumne Leskovške klerikalce fotografirati, seveda na sebe tudi ne sme pozabiti. Nje seveda kaj pridno pomaga oni prvaški učitelj, ki se je prikljal iz Kranjskega; njemu bi pač svetovali, naj bi se raje brigal za šolsko deco, ne pa za Fanikin aparat, sicer bodo otroki bolj pametni nego on! Sedaj toraj, ko smo Ti najnovejše novice opisali, mislimo, da bo dosti; Ti pa dragi „Štajerc“ ki te tako ljubimo, Te lepo prosimo, donašaj nam le pridno novic; mogoče bodo — le Leskovški Kralj — Mica — tačka, mežnar, Jožek — Fanika in pa kranjski učitelj enkrat k pameti prišli, za kar Ti bomo, dragi „Štajerc“ hvaležni. Toliko za danes, prihodnjič več.

Tebi hvaležni farani Leskovški.

Iz Varnice. (Pustne šale.) Dragi „Štajerc“! Bral sem v zadnjem „Štajercu“ v prvem članku med drugim tudi: „Zakaj pije leskoški fajmošter Kralj vsak dan več?“ sem si nehotje zmisil da že precej časa ni bilo od Kraljča ničesar slišati. Letos je bil pri delitve spovednih listkov zopet velik poraz. Skrbna župnikova virtuoša terica „lepa debela Mica“ je namreč prizredila ob priliki delitve listkov, fantom in dekletam takozvani „Košičenbal“ — . Tedaj tisti ki so prišli po listke, so morali prej pridno bučnice luščiti, in konečno še listek plačati. Fantje in dekleta so bučnice luščili, olje bodejo pa žrlji farški lennhi. — Kaj pa je bil zadnjo soboto v farovžu pozno v noči takšen polom? Slišal sem praviti da je baje g. kaplan še zunaj pred vratmi govoril „16 Jahre bin ich Kaplan, hab mich noch kein Pfarrer hinausgeworfen; presneto, saj vam ne bom hodil več na pot!“ Hm hm — dragi bralec, kako čudne reči! Zakaj pije leskoški fajmošter Kralj vsak dan več? ... Kjer Te dragi „Štajerc“ dolgo z mojim dopisom nadlegujem, še končno omenim, da so sedaj farški štale popravljene, je tudi nekaj malega Perkov Jožek primogel. — Kje pa si takrat Kralj imel svoj fini nos? Če se kje kaj sličnega zgodi še to celo v pridigh omenjaš, da s tem poštene obitelji žališ. Ti si rajši prepevaš: „Ti si Minka, moja moja.“ i. t. d. Mežnar se briga več za Jozefov štacun nego za cerkev. V kratkem še več zanimivih dogodkov.

Farani.

Sv. Peter na medv. selu. Vsak berač svoj žakel hvali — se glasi star pregovor, — Tako dela tudi župnik Gomilšek. V 10. številki „Sl. Gospodarja“ ne more prehaliti svojo menežarsko dihal — hvali svojo razobraževalno društvo — pardon i z o b r a ž e v a l n o društvo, češ da so ga liberalni časniki zastonj napadali. — Kaj dragi Franček, ti si upaš trditi, da je izobraževalno društvo ubralo pravo pot in da si je že pridobilo obče spoštovanje. — Tako reče Francel

Gomilšek, ker se ravna po zgoraj navedene pregorou, kakor kakšen jud, ki hoče svojo rok prodati, — toda hvala Bogu, da niso vši ljudi slepi in gluhi, da tudi vidijo, kaj se uče mladinci v izobraževalnem društvu. Prav lepe uspeši so pokazali mladeniči izobraževalnega društva pretečeno nedeljo pri shodu v Mestnini. Kataški običaj je da se ne vriska v postnem času — a mladeniči v svoji preveliki izobraževalnosti niso več vedeli tega. Vrskali in kričali so kak na pustni torek; menda so sanjali da je pusti so hotel kurentu čast izkazati. Torej Franci načni svoje izobraževance poprej cerkveni stav, da se ne bodo tako obnašali, kakor da jih z goše prignal. — Je to prava pot mladinci izobraževalnega društva, da kriči in vrski mesto da bi za pred kratkim ranjkemu očezoval? — Toblaži otroška srca, kaj ne gospa Gomilšek? — Dobro ste jo pogodili v „Sloven Gospodarju“. — Dajte drugič malo bolje pošč dirat in poučite Vaše izobraževance bolje.

St. Peter na Medvedovem selu. Nekaj glediva smo skupaj nabrali in smo ga dragi „Štajerc“ tebi poslali. Naznanimo ti, da se je pred tedni v Šmarskem okraju delila podpora po toči prizadetim posestnikom. Tudi naš Šentperk je bil tako „srečen“, da je dobil celih 1.400 kron in še ta mala svotica se ni pravilno delila. Nekateri, ki še itak niso nikoli brali, so dobili po 20 kron, tisti pa, ki ima pač lepi vinograd in mu je toča mnogo več škode napravila, onemu ki ima šele kakih 200 trsekov, tudi dobil nič več, prej manj. Kdo je tega kriv, nismo danes sodili. Dragi „Štajerc“, mi smo vliko večjo podporo pričakovali, ker parkrat na je prišel Korošec plavšat, nadalje sta nas plavšata Barkova Lenčka in pa Jurak; zmiraj na je Lenčka grozila z besedami: „boute že vrali, boute že vajdali, pu tristau goldinar bome dobalj zdaj bumo vajdali, kugaj smo vajlji, zdaj vam buju pa dauber Koraušec“. Tamen je klepetala Lenčka od spomladi do zdaj. Na dan ko se je podpora delila, letela sta seveda ova v Šmarje, ker sta menda mislila, da bi se sam nesti ne mogel; ali grozno sta pogorela dobila sta le 20 kron. Oti struna, ti garedneščina pora da ste tau naraidli, Lenčka na je zmiraj pravila da ona bo dobila še ekatina „nam bauju somi Koraušec doli som se žnjim majnla pa ne bo ničer nuč vajda“. Ko je imel kandidat Terglav pri nas shod, prisopihal je tudi Korošec in po končanem shodu je že letela Lenčka h Korošcu v župnišče in je tam še na lačnim in žejnimi Tonetom stokala zaradi denarja. Ker se Tonček ni mogel drugače Lenčko znebiti, dal je si svoj naslov da mu še pa kaže pošči; oh veselje, ki je takrat Lenčko zvladal, si lahko vsak misli, njeni hčerkki Zefi so se pa med durmi pri župnišču najbrž v strahu božjega kar kolena tresla, ker ni mogel do žegananega Korošca, da bi bila pritisnila svinos na njegovo roko. Mi bi ti Lenčki nič njen letanje ne oponašali, pa ker mi farani doberemo da ni revna, nima drobnih otrok, vrh tega se še hvali da ima denar na posojilih; vendar je še tudi prodala. Mi se le čudimo, da se je dala tako od okrogolicih Korošca za nos voditi in plavšati. Mislimo smo, da zdaj ne bo več letala, ko je dobila vsaj toliko podpore da je lahko za pust krapče pekla; ona še zmiraj leta do župana da se ji smeji. Od župana pa je leti h župniku da jo še isti ena malo vtolačila Lenčka, škoda je bilo tistih podplatov ki si ju raztrgala ko si za Korošcem letala, Lenčka pa kuhanj pred zajem, dokler ga še Jura ni vstrelil. Pri tej podpori je bilo gih takoj: veliko je gremelo pa je bilo malo dežja. Farani.

Zg. Radgona. Pri nas je „misijon“. Tu se pač vidi koliko je še gujilega na svetu! Prejšnji teden so ti misijonarji jeli in pili v Jarenini Zdaji pa pri nas. Vse sama fahtanja! Kakor li sica je smuknila faroška kuharica po celi farni rekla, naj damo za misijonarje. Tak se je nenošilo v Orehovcih pri Malečovih veliki korbejaje, katere je potem žena Ježovega Jakoba, (kaj on se ne dotakne več jajc odkar je njegov župnik) zvleklila v farov. Pa saj ji je zato gospodarskega rihtara dala „ahl“ žganice. Je pa ta gospa mislila, da kakor je za njeno klerikalno telo, ki tako rado skakala in pleše, šnopske na boljši žegen tako tudi za druge. Mladi Mikloš katerega je radi njegovega klerikalnega podrepstva

zapust „kraks“ sava M smetar v faro „sveti“ Somišl ganizm sme v svojih govec da na svet o spoda kleriki za n znani listih Predst molčin na po gospod dem, so za imata sit pa polna ne mo na ob so ji manj v Pt so naše za znal, cinske sedaj biti tu volah da ma v odb groza dali t in cel tuhatal govor pa bo občine ne grima v druge pribor vam a zaradi glavi, le me pada nivce njemu clovel kateri in cig Kakav V om vlog liko i da ra kažen mesto denar da na ste lj nici resnic pri po cajo u ljudi kdor da ni nevar Vas k gledu sovra zvišer je mo pa no prev nočne kaj r lahko